

prima instanță – (Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău) Al. Danilov
instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) V. Pruteanu, Gavrilița An., L. Popova

DECIZIE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Iuliana Oprea
Maria Ghervas
Galina Stratulat
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către Ministerul Justiției,
în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de către Cucos
Valentin împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la
executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului
cauzat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 prin care
s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției, s-a admis apelul declarat de
Cucos Valentin și s-a modificat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din
02 noiembrie 2015,

c o n s t a ț ă :

La 09 martie 2015 Cucos Valentin a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției prin care au solicitat constatarea încălcării dreptului
la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 07
februarie 2008 privind acordarea de către Consiliul Municipal Chișinău
reclamantului Cucos Valentin și membrilor familiei acestuia a spațiului locativ
conform normelor stabilite de legislația în vigoare, încasarea de la Ministerul
Justiției în beneficiul lui Cucos Valentin a sumei de 200 000 lei cu titlul de
prejudiciu moral, încasarea de la Ministerul Justiției în beneficiul lui Cucos
Valentin a cheltuielilor de judecată suportate.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, reclamantul Cucos
Valentin a activat în organele Ministerului Afacerilor Interne din 16 septembrie
1991.

Din cauza lipsei spațiului locativ, s-a adresat către Consiliul municipal Chișinău cu cerere privind asigurarea lui și a membrilor familiei acestuia cu spațiul locativ.

La 07 noiembrie 2007 reclamantul a primit răspuns negativ, contestându-l în instanța de judecată.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2008 s-a admis acțiunea înaintată de Cucos Valentin și a fost obligat Consiliul municipal Chișinău să-l asigure pe reclamant cu spațiu locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare.

La 26 mai 2008, la cererea reclamantului, a fost intentată procedura executorie, întru executarea hotărârii Curții de Apel, care pînă la depunerea cererii de chemare în judecată nu a fost încetată.

Încheierea de intentare a procedurii de executare a fost adusă la cunoștința Consiliului municipal Chișinău, însă hotărârea judecătorească nu a fost executată.

Primăria municipiului Chișinău a comunicat de fiecare dată că, este în imposibilitate de a executa hotărârea instanței de judecată, întrucît nu dispune de spațiu locativ liber.

Astfel, a menționat că hotărârea instanței de judecată nu este executată mai mult de 7 ani.

În cadrul examinării cauzei, avocatul Ina Pucas, în interesele lui Cucos Valentin a depus cerere de chemare în judecată suplimentară prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2008 privind acordarea de către Consiliul Municipal Chișinău reclamantului Cucos Valentin și membrilor familiei acestuia a spațiului locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare, încasarea de la Ministerul Justiției în beneficiul lui Cucos Valentin a sumei de 322 773 lei cu titlu de prejudiciul material, a sumei de 200000 lei cu titlul de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată pe care le va suporta în acest proces.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Cucos Valentin:

s-a constatat încălcarea art. 6 din CEDO urmare a neexecutării hotărârii judecătorești definitive a Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2008,

s-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul reclamantului Cucos Valentin prejudiciul material în sumă de 17 200 euro echivalentul acestei sume în valută națională la momentul executării hotărârii și suma de 10 000 lei drept despăgubire morală, ambele cauzate prin neexecutarea în termen rezonabil al hotărârii judecătorești din 07 februarie 2008,

s-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul reclamantului Valentin Cucos și cheltuielile de judecată în sumă de 3 000 lei, în rest cerințele reclamantului s-au respins ca fiind neîntemeiate.

La 06 noiembrie 2015 Ministerul Justiției a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015 în partea ce ține de încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, ori modificarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău în sensul diminuării sumelor acordate.

La 30 noiembrie 2015 Cucos Valentin a declarat cerere de apel prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției, s-a admis apelul lui Cucos Valentin, s-a modificat hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015 pronunțată în partea încasării prejudiciului moral.

S-a majorat prejudiciul moral încasat de la 10 000 lei la 50 000 lei, în rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

S-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Cucos Valentin suma de 2 600 euro, convertiți în monedă națională conform cursului valutar la data executării deciziei drept cheltuieli pentru închirierea spațiului locativ după emiterea hotărârii în prima instanță.

La 30 ianuarie 2017 Ministerul Justiției a depus recurs prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs au indicat că, intimatul Cucos Valentin a ascuns faptul că a beneficiat de compensații pentru închirierea spațiului locativ pe parcursul anilor 2008-2009, or în scrisoarea nr. 10/808 din 16 mai 2016 a Ministerului Afacerilor Interne este indicat expres că Cucos Valentin a beneficiat de compensarea cheltuielilor de închiriere a spațiului locativ în sumă de 10 200 lei pentru perioada 01 ianuarie 2008 – 31 decembrie 2008 și în sumă de 14 096,76 lei pentru perioada 01 ianuarie 2009 – 31 decembrie 2009.

Astfel, au menționat că, această perioadă este inclusă repetat la calcularea prejudiciului material încasat de instanța de fond și majorat de instanța de apel.

Mai mult, au relevat că, recipisele anexate de intimatul Cucos Valentin nu pot fi admise ca probă la justificarea încasării unui asemenea prejudiciu. Or nici o recipisă la care face referire instanța de judecată nu indică perioada pentru care este achitată, adică anul închirierii.

De asemenea, contractele de locațiune 2008-2014 nu sunt înregistrare la Inspectoratul Fiscal de Stat, evitându-se astfel achitarea impozitelor la bugetul de stat.

Totodată, au indicat că, nu este clar dacă intimatul Cucos Valentin dispune sau nu de spațiu locativ, or acesta are domiciliul pe adresa mun. Chișinău, str. Florilor, 2, ap. 47.

La interpelarea Ministerului Justiției nr. 1-/4733 din 06 aprilie 2016 adresată Întreprinderii de Stat Cadastru, s-a comunicat că informația solicitată conține date cu caracter personal și respectiv accesul este limitat.

De asemenea, au menționat că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Grigore Păduraru contra Moldovei a notat că, la 28 decembrie 2007, reclamantul a demisionat din funcția de procuror și că nici o prevedere din hotărârea din 07 februarie 2006 nu obliga autoritățile administrative să-i acorde o locuință după concedierea reclamantului.

În acest context, au invocat că, potrivit scrisorii nr. 10/808 din 16 mai 2016 a Ministerului Afacerilor Interne, raporturile de serviciu a lui Cucoș Valentin cu Ministerul Afacerilor Interne au încetat prin ordinul Mnistrului Afacerilor Interne **nr. 179EF din 25 noiembrie 2014**.

În cele din urmă au invocat că, prin prisma jurisprudenței CEDO, aprecierea termenului rezonabil de executare urmează a fi realizat după anumte criterii de apreciere, cum sunt complexitatea cauzei, comportametul părților, care include aprecierea comportametnului reclamantului și a autorităților, precum și miza pentru reclamant.

Cu referire la complexitatea cauzei au indicat că, autoritatea publică locală la moment nu dispune de spațiu locativ disponibil și în acest sens nu a fost alocat de către Guvern careva surse financare.

În partea ce ține de comportamentul părților au invocat că executorul judecătoresc întemeiat nu a executat hotărîrea, or autoritatea publică locală nu dispune de spațiu locativ liber.

În final, au menționat că, contractele de locațiune prezentate nu justifică cu certitudine suportarea prejudiciului material.

La 14 martie 2017 Ministerul Justiției a depus o cerere de recurs suplimentară prin care au solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 30 noiembrie 2016.

Cererea de recurs a fost depusă la 30 ianuarie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

Potrivit prevederilor art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Analizînd legalitatea deciziei atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept întemeiat și care urmează a fi admis din următoarele motive.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a cerut Guvernului *inter alia* să instituie la nivel național un mecanism pentru remedierea persoanelor

afectate de neexecutarea hotărârilor judecătorești privind acordarea spațiului locativ.

În acest scop, Parlamentul a adoptat Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă.

Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant).

Sarcina nemijlocită de aplicare a prevederilor dispozițiilor legii enunțate prin stabilirea mărimii reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea drepturilor sus-menționate le revine instanțelor de judecată în fiecare caz individual, conform regulilor de competență jurisdicțională stabilite la capitolul IV din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova.

În speță, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2008 s-a admis acțiunea lui Cucuș Valentin, s-a considerat refuzul Consiliului municipal Chișinău de a acorda spațiu locativ reclamantului Cucuș Valentin ca ilegal, ***s-a obligat Consiliul municipal Chișinău să-l asigure pe reclamantul Cucuș Valentin cu spațiu locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare.***

Prin încheierea executorului judecătoresc, Victoria Eremia nr. 12-865/08 din 26 mai 2008 s-a primit spre executare documentul executoriu nr. 3-1113/08 eliberat de Curtea de Apel Chișinău la 07 februarie 2008 cu privire la obligarea Consiliului municipal Chișinău să-l asigure pe reclamantul Cucuș Valentin cu spațiu locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare, s-a obligat Consiliul municipal Chișinău să execute documentul executoriu în termen de 15 zile.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2008 s-a respins recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2008.

Astfel, Consiliul municipal Chișinău a informat executorul judecătoresc că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 12/28 din 27 noiembrie 2009 s-a constituit Comisia de lucru pentru examinarea dosarelor persoanelor social vulnerabile, care au nevoie de îmbunătățirea condițiilor locative cu selectarea beneficiarilor de locuințe social locative situat pe str. Liviu Deleanu, 9/2 și

respectiv Comisia urma să decidă asupra faptului repartizării apartamentelor din imobilul respectiv.

Prin scrisoarea nr. 026-12-874/08 din 31 octombrie 2011 executorul judecătoresc Ungureanu Oleg a solicitat Primarului General al municipiului Chișinău întreprinderea necondiționată a tuturor măsurilor posibile întru executarea hotărârii judecătorești.

Prin scrisoarea nr. 03-116/2038 din 03 aprilie 2015 Primăria municipiului Chișinău a informat Ministerul Justiției că, la moment Consiliul municipal Chișinău nu dispune de mijloace financiare necesare pentru construcția spațiului locativ în vederea executării hotărârilor instanțelor de judecată privind asigurarea cu spațiul locativ al creditorilor.

Respectiv, instanța de recurs constată că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2008 nu a fost executată pînă la momentul emiterii deciziei, ceea ce reprezintă o perioadă de 9 ani de zile și se califică în sine ca o neexecutare a hotărârii instanței de judecată în termen rezonabil.

În acest sens, în cauza Olaru și alții contra Moldovei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, statul trebuie să introducă un recurs care să asigure cu adevărat o redresare efectivă pentru violările Convenției, care se datorează neexecutării prelungite de către autoritățile de stat a hotărârilor judecătorești definitive cu privire la acordarea spațiului locativ de stat pronunțate împotriva Statului sau a entităților acestuia.

În hotărârea Scordino nr. 1 contra Italiei (29 martie 2006), CtEDO a descris rigorile cărora trebuie să corespundă recursul compensator, una din care este că procedura privind examinarea cererii de acordare a **compensației trebuie să fie echitabilă.**

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015 s-a constatat încălcarea art. 6 din CEDO urmare a neexecutării hotărârii judecătorești definitive a Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2008 și s-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul reclamantului Cucos Valentin prejudiciul material în sumă de 17 200 euro sau echivalentul acestei sume în valută națională la momentul executării și suma de 10 000 lei în contul reparării prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 s-a modificat hotărârea instanței de fond în partea încasării prejudiciului moral prin mărirea acestuia pînă la suma de 50 000 lei.

De asemenea, s-a încasat din bugetul statului prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Cucos Valentin suma 2 600 euro, convertiți în monedă națională conform cursului valutar la data executării deciziei, cu titlul de cheltuieli pentru închirierea spațiului locativ după emiterea hotărârii în primă instanță.

Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 prevede expres că, mărirea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul

reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

În acest sens, CtEDO, a reiterat că, o hotărâre în care ea constată o violare impune statului pârât o obligație legală de a pune capăt violării și a repara consecințele acesteia, în așa mod, încât să restabilească pe cât e posibil situația existentă înainte de violare (a se vedea *Former King of Greece and Others v. Greece* [GC] (satisfacție echitabilă), nr. 25701/94, § 72). În această cauză, reparația trebuie să aibă scopul de a repune reclamantul în situația în care el s-ar fi aflat dacă violarea nu ar fi avut loc.

În ceea ce privește prejudiciul material, instanțele de judecată naționale sunt, în mod evident, într-o poziție mai potrivită pentru a determina existența și cuantumul acestui prejudiciu.

Cu toate acestea, în cazul neexecutării a unei hotărâri de acordare a unei sume de bani, sau cu privire la proprietatea ori posesia unui bun a reclamantilor, ***Curtea a concluzionat în mod constant că reclamantii ar putea să sufere și un prejudiciu material ca rezultat al lipsei unui control asupra bunurilor sale și denegarea posibilității de a se folosi și beneficia de aceste bunuri*** (a se vedea *Prodan c. Moldova*, nr. [49806/99](#), §§ 70-71, ECHR 2004-III (extrase)).

Inițial, instanța de recurs, urmează să constate, perioada în care lui Cucoș Valentin i-a fost garantat dreptul la locuință, or prin decizia Curții Europene a Drepturilor Omului, emisă în cauza Păduraru contra Moldovei, Curtea a scos cererea de pe rol, dat fiind faptul că reclamantul nu deținea statutul de victimă, motivînd că "... Curtea notează că potrivit hotărârii din 7 februarie 2006, instanțele judecătorești naționale au atribuit reclamantului, în calitate sa de procuror și pentru perioada mandatului său, o locuință de serviciu.

Curtea notează că la 28 decembrie 2007, reclamantul a demisionat din funcția de procuror și că nici o prevedere din hotărârea din 7 februarie 2006 nu obliga autoritățile administrative să-i acorde o locuință după această dată.

Din aceste motive, Curtea consideră că, începînd cu 28 decembrie 2007, statul nu mai era obligat să-i acorde reclamantului o locuință socială...".

Dreptul reclamantului Cucoș Valentin la o locuință socială a apărut ca urmare a aplicării prevederilor art. 35 din Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție, care prevedea că, colaboratorilor de poliție l-i se acordă de către autoritățile administrației publice locale, cel mult după trei ani de la angajare în serviciu, iar ofițerilor-cel mult după un an de la numirea lor în funcție, spațiu locativ sub formă de apartament sau casă separată conform normelor stabilite de legislația în vigoare.

Articolul respectiv a fost exclus prin Legea nr. 90 din 04 decembrie 2009, iar Legea în sine a fost abrogată prin Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012, în vigoare de la 05 martie 2013.

Conform art. 63 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, poliția își creează fondul locativ de serviciu în modul stabilit de Guvern.

Dacă polițistul și soția/soțul acestuia nu dețin în proprietate locuință în localitatea unde activează, polițistul are dreptul la spațiu locativ de serviciu pentru perioada de activitate în localitatea respectivă, care se repartizează în limita disponibilului, în modul stabilit de Ministrul Afacerilor Interne.

Spațiul locativ de serviciu repartizat polițistului nu poate fi supus privatizării.

În caz de încetare a raporturilor de serviciu, polițistul este obligat să elibereze spațiul locativ de serviciu, indiferent de perioada de activitate în poliție.

Astfel, Cucuș Valentin a fost angajat în organele Ministerului Afacerilor Interne la 16 septembrie 1991.

În acest sens, în cauza Olaru și alții contra Moldovei, CtEDO a constatat că, această problemă aparent își are originea în legislația social-orientată care a fost adoptată de Parlament sau Guvern, și care acordă locuințe sociale/de serviciu unei categorii largi de persoane pe seama bugetelor autorităților publice locale.

Potrivit acestei legislații, mai mult de douăzeci de diferite categorii de persoane au dreptul de a primi gratuit locuințe.

Ca exemplu, judecătorul are dreptul la locuință de serviciu după șase luni de activitate; un ofițer de poliție, în dependență de rangul său, după unul sau trei ani; un ofițer militar după un an; un procuror după un an.

În acest sens, instanța de recurs observă că legea în partea ce ține de asigurarea polițiștilor cu spațiu locativ a fost modificată în timp și respectiv, până la 04 decembrie 2009, intimatul deținea acest drept, de la 04 decembrie 2009 până la 05 martie 2013, legea nu garanta un spațiu locativ polițiștilor, iar de la 05 martie 2013, legea oferă acest drept în anumite condiții.

Or, prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2008 a fost expres prevăzut că spațiul locativ urmează să fie acordat conform normelor stabilite de legislația în vigoare.

Instanțele ierarhic inferioare au încasat prejudiciul material în sumă de 17 200 euro, reieșind din contractele de locațiune și anume:

Contractul de locațiune încheiat la 04 aprilie 2008 între Cucuș Valentin și Iancioгло Alla pe un termen de 2 ani, până la 04 aprilie 2010;

Contractul de locațiune încheiat la 05 aprilie 2010 între Cucuș Valentin și Iancioгло Alla pe un termen de 2 ani, până la 06 aprilie 2012;

Contractul de locațiune încheiat la 03 aprilie 2012 între Cucuș Valentin și Iancioгло Alla pe un termen de 2 ani, până la 05 aprilie 2014;

Contractul de locațiune încheiat la 06 aprilie 2010 între Cucuș Valentin și Iancioгло Alla pe un termen de 4 ani, până la 06 aprilie 2018.

Respectiv, perioada în care s-a calculat prejudiciul material este de la 04 aprilie 2008-06 aprilie 2018.

În acest sens, au fost administrate și recipisele din 04 aprilie 2008, 05 aprilie 2009, 05 aprilie 2010, 06 aprilie 2011, 03 aprilie 2012, 04 aprilie 2013, 06 aprilie 2014, 07 aprilie 2015, prin care Cucuș Valentin a achitat lui Iancioгло Alla prețul pentru locațiunea apartamentului.

Astfel, instanța de fond și instanța de apel, la stabilirea prejudiciului material cauzat prin neexecutarea hotărârii nu au ținut cont de normele legale, care prevedeau acest drept la diferite perioade de timp.

Mai mult ca atât, potrivit scrisorii nr. 10/808 din 16 mai 2016 a Ministerului Afacerilor Interne, raporturile de serviciu ale lui Cucuș Valentin cu Ministerul Afacerilor Interne au încetat prin ordinul nr. 179EF din 25 noiembrie 2014.

Respectiv din 25 noiembrie 2014, statul nu are nici o obligație legală de al asigura pe Cucuș Valentin cu spațiu locativ, or legea prevedea transmiterea în posesie a imobilului nu și în proprietate.

Prin urmare, instanțele ierarhic inferioare, la stabilirea cuantumului prejudiciului material nu au stabilit perioada, în care Cucuș Valentin, avea statut de victimă și dispune de dreptul de a fi asigurat cu o locuință socială.

Or, la moment art. 63 din Legea nr. 230 prevede expres că, în caz de încetare a raporturilor de serviciu, polițistul este obligat să elibereze spațiul locativ de serviciu, indiferent de perioada de activitate în poliție.

Mai mult ca atât, potrivit scrisorii Ministerului Afacerilor Interne, menționate supra, în perioada activității în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, domnul Cucuș Valentin a beneficiat de compensarea cheltuielilor de închiriere a spațiului locativ în sumă de 10 200 lei pentru perioada de 01 ianuarie 2008 – 31 decembrie 2008 și în sumă de 14 096,76 lei pentru perioada de 01 ianuarie 2009 – 31 decembrie 2009.

Respectiv, la stabilirea cuantumului prejudiciului material, instanțele de judecată nu au luat în considerație sumele de 10 200 lei și 14 096,76 lei pentru perioada 01 ianuarie 2008-31 decembrie 2009, or, în suma de 17 200 de euro suportate pentru achitarea spațiului locativ a fost inclusă și perioada respectivă, începând cu data de 04 aprilie 2008.

De asemenea, instanța de recurs reține că, potrivit art. 63 alin. (2) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, dacă polițistul și soția/soțul acestuia nu dețin în proprietate locuință în localitatea unde activează, polițistul are dreptul la spațiu locativ de serviciu pentru perioada de activitate în localitatea respectivă, care se repartizează în limita disponibilului, în modul stabilit de ministrul afacerilor interne.

Prin urmare de la 05 martie 2013, data intrării în vigoare a Legii nr. 320, sunt stabilite condiții suplimentare în partea ce ține de acordarea locuințelor sociale polițiștilor, or instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit, dacă Cucuș Valentin, sau soția acestuia au deținut în proprietate un spațiu locativ în perioada 07 februarie 2008 - 25 noiembrie 2014.

Având în vedere cele expuse mai sus, decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, este neîntemeiată, fiind adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material, și urmează a fi casată.

Erorile menționate nu pot fi corectate de instanța de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Ministerul Justiției.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016.

Se trimite la rejudecare în apel la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cucos Valentin împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Iuliana Oprea

judecători

Maria Ghervas

Galina Stratulat

Ion Druță

Dumitru Mardari